Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII. Ч. 205. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 29-го ЖОВТНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 29, 1981 No. 205. VOL. LXXXVIII.

ВІДБУЛИСЯ ЗВИЧАЙНІ НАРАДИ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Розвиток Українського Народного Союзу у перших вісьмох місяцях року, його теперішній стан у всіх ділянках активности та пляни на ніблизьке майбутнє, зокрема 30-та Конвенція УНСоюзу, яка має відбутися в травні наступного року в Рочестері, Н. Й., були предметом нарад Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, що відбулись тут в суботу, 3-го жовтня ц.р., в приміщеннях Головної Канцелярії.

В нарадах, що їх відкрив і ними проводив головний предсідник д-р Іван Флис, взяли участь всі члени Екзекутиви: заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний директор на Канаду сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і головний організатор Василь Оріховський, як теж головний редактор „Свободи" Зенон Снилик. Після прийняття порядку нарад, члени Екзекутиви приступили до звітування, що його згідно з традицією започаткувала головний касир У. Дячук.

Звіт Касира

Базуючися на прибутках за вісім місяців цього року, членські вкладки дали загальну суму 2,016,846 дол. В тім самім часі 1980 року прибутки з вкладок виносили суму 2,020,057 дол. Зменшена збірка вкладок на суму 3,211 дол. не є значна, тимбільше що цього року в Канаді був довгий поштовий страйк, який перешкодив секретарям у збірці вкладок. Деякі Відділи до кінця серпня ще не наздогнали були збірки вкладок.

Відсотки від інвестицій у бондах, гіпотечних позичках, вартісних паперах і від позичок на підклад грамот та ощадностевих конт дали суму 1,781.771 дол. виказавши зріст на 255,095 дол. в порівнянні з попереднім роком. Відсотки від бондів зросли на суму 199,642 дол.; від гіпотечних позичок на суму 50,576 дол.; а від членських позичок на суму 1,624 дол. Всіх прибутків було на суму 4,957,427 дол.

У видатках є помітний зріст у виплаті грошових зворотів. По серпень цього року виплачено членам суму 272,444 дол., минулого року ця сума була на 23,580 дол. менша. Посмертних виплат було на суму 458,065 дол., а рік раніше — на суму 24,012 дол. більше. Виплати дозрілих вивінувальних грамот цього року також зменшилися. В 1981 році вони дали суму 469,110 дол., а минулого року в тім самім часі було тих виплат на суму 95,895 дол. більше. Взагалі „Свобода" постійно вимагає від нас все більшої фінансової підтримки. Цього року виплачено видавництву по кінець серпня суму 260,800 дол., що являється на 38,000 дол. більше чим рік тому.

По серпень цього року майно дало суму 46,200,675 дол. Зріст майна за вісім місяців був у висоті 1,012, 188 дол.

Готівку інвестується на короткий час, доказом чого є довгий список закуплених і дозрілих банкових сертифікатів. Причиною цього є велика нестабільність інвестиційного ринку, що здержує нас від зв'язування грошей на довшу мету. Великий є наплив цього року прохань про позички на підклад грамот. За дев'ять місяців видано їх на суму 130,619 дол.; рік раніше видано на суму 102,300 дол.

Союзівка мала в загальному добрий сезон. По кінець серпня цього року приходів було на суму 6,000

(Закінчення на стор. 4)

Відкрито змову проти дипломата

Рим, Італія. — Італійська служба безпеки викрила терористичну змову проти американського амбасадора Максвелла Реба, ціллю якої було вбити його. Амбасадор Реб відлетів до Вашінґтону, звідки після звітів і розмов з відповідними чинниками Державного департаменту та іншими і отримання інструкцій він повернеться на свій пост в Італію.

В часі перебування амбасадора Реба в Міляно італійські чинники нагло зарядили суворі засоби охорони. Він і його окруження забезпечено міцним суцільним кордоном поліції, а в резерві були відділи окремого призначення. Після викриття наміченого пляну в Міляно амбасадора Реба доставлено під міцною охороною на летовище, а після прибуття до Вашінґтону охорону перебрали американські чинники безпеки.

З італійських джерел повідомили, що вбивство амбасадора Реба зарядив лідер Лівії Каддафі. Каддафі хотів таким чином відплатитися за зістрілення двох лівійських літаків над відкритим морем після їхньої атаки на американські літаки. В змову проти амбасадора Реба замішані коло 10 людей, включно з найвищими чинниками служби безпеки й розвідки Лівії. Деяких з них, тих які мали дипломатичні паспорти, а через те мали дипломатичний імунітет, негайно усунено з Італії. В справі інших провадиться слідство.

Амбасадор Реб є дуже активний в ізраїльсько-арабських справах. Він на запрошення уряду переводив акцію для арабсько-ізраїльського зближення, а останньо брав участь у заходах для продажу літаків типу АВАКС Савдійській Арабії. Будучи жидом, він мав широкі зв'язки серед жидів в ЗСА, а зокрема серед їхніх керівних чинників. В американській політиці він активний від довгих років і вже за президентури покійного генерала Двайта Айзенгавера займав високі пости.

ЗАКЛИК

ДО ВІДЗНАЧЕННЯ ПЕРШОГО ЛИСТОПАДА

„Тепер горус гордість і насильство, це час руїни і лихого гніву. Тепер, о сини, за Закон ставайте ревно й дайте Ваші душі за Союз батьківський. Згадайте діла ваших батьків, які вони вчинили своєї пори, то й здобудете велику славу й вічне ім'я"

(І Макавеїв 50-51)

Святе Письмо чи то Старого, чи Нового Завіту — все актуальне; воно вічне, бо надхнене Святим Духом. В ньому й ми знаходимо для себе моральну науку, підпору і заохоту до діл посвяти і жертви для Бога, для свого народу.

Наведені слова з Першої Книги Макавеїв є актуальними для нас, українців. Бо чи ж на Україні не панує вже сотками років насильство, руїна і то — духова, культурна та фізична?

І це насильство над нашим народом хотіли усунути наші славні Січові Стрільці, творці Першого Листопада. Їхнім геройським чином постала Вільна Українська Держава на Західних Землях України. Настав був тоді день радости, яку годі описати.

Треба нам, отже, за словами святого Письма згадати діла наших батьків, які вони вчинили, піднісячи прапор вільної України в день Першого Листопада. На жаль, ті дні, слави і волі тривали коротко. Тому, згадуючи діла наших батьків, треба нам пам'ятати, що на наших землях ще й досі панує насильство і руїна. Мусимо, отже, доложити всіх старань, щоб привернути нашому народові свободу. Передусім треба нам посиленно просити Господа про дар свободи для нашого народу. Хоч тепер воно виглядає майже безнадійно, але що у людей виглядає неможливе, у Бога все можливе. Бог не перестав бути Паном Вселенної. Ми в останніх десятках літ бачили, як пощезали з лиця землі, виглядало, непереможні тирани. Маймо, отже, на Бога надію.

З Першим Листопадом ми згадуємо також нашого Великого Святця Слугу Божого Митрополита Андрея, який відійшов до свого Творця саме в день нашого національного свята. Тож просім Господа особливо в цей день, щоб Господь чимскорше прославив його славою святих.

Високопреподобним і Всечесним Отцям доручаю з нагоди Першого Листопада відправити Панахиду за Слугу Божого Андрея та за всіх борців, що віддали своє життя за свободу народу. А вірних нашої Епархії закликаю до дії покути, милосердя і молитов, щоб випросити кращу долю для своєї Церкви і народу.

Благословення Господнє на Вас!

† Василь
Єпископ Стемфорду

„СОЛІДАРНІСТЬ" ПЕРЕВЕЛА СТРАЙК ОСТОРОГИ

Варшава, Польща. — Уряд прем'єра Войцеха Ярузельського, який, до речі, виконує ще дві інші важливі в компартії і уряді функції, а саме першого секретаря ПОРП і міністра оборони, наказав розкинути по цілій Польщі сотні малих військових відділів, які у випадку запов'дженого страйку мали б перебрати на себе обов'язок страйкуючих робітників і таким чином не допустити до затримки в доставі харчів і палива для населення.

Військові відділи зайняли вже свої позиції у визначених місцях і чекають заряджения головного командування. Вміжчасі вільна профспілка „Солідарність" перевела в середу, 28-го жовтня, раніше заповіджений одногодинний страйк остороги, який дослівно „заморозив" країну у полудневих годинах. Вуглекопи в Катовицях продовжують страйк на знак протесту проти браку харчів, спізнених достав та зросту цін.

Політичні спостерігачі звертають увагу, що це перший випадок в історії робітничих неспокоїв у Польщі, що уряд вирішив покористуватися військовою силою не у формі насильного поборювання робітничих страйків, а тимчасово у формі робочої сили, яка має заступити відсутніх робітників. Дипломати і кореспонденти висловлюють думку, що таке розкинення військових відділів по цілій країні може бути прихованим тактичним маневром прем'єра В. Ярузельського, який не бажає допустити до розрухів серед робітництва, подібних до Бидгоща і Щеціна. Покищо ніхто не знає, чи уряд є рішений використовувати ці відділи як збройну силу проти робітників у випадку загострення ситуації.

Папандреу міняє своє становище

Атени, Греція. — Пангеленський соціялістичний рух, очолений Андреасом Папандреу, мав в основі своєї програми вимогу глибоких і тривалих змін у внутрішньому житті Греції та в її закордонній політиці. Після перебрання влади у висліді виграних виборів Папандреу злагіднює, а навіть міняє своє і своєї партії становище.

Зміни, що їх пропонував Папандреу йшли дуже далеко. Всередині він пропонував змінити існуючу демократичну й капіталістичну системи на соціялістичну, в кожному відношенні керовану державними чинниками, включно з націоналізацією численних приватних господарських одиниць, назовні він вимагав виходу з існуючої оборонної системи НАТО та з Европейського спільного ринку. На тій основі він після виборів вагомі суспільні й політичні чинники Греції звернули йому увагу, що він без сумніву дістав мандат на глибокі зміни в існуючій системі, але не дістав мандату на її знищення та заміну іншою.

Беручи це все до уваги, а в першу чергу наявні потреби Греції і її народу, Папандреу під кінець виборчої кампанії почав злагіднювати свої вимоги, зокрема на відтинку зовнішньої політики. Тепер, декілька днів після перебрання влади він заявив: „Ми не маємо в плані втягнути нашу країну в будь-які авантюри".

Він пояснив, що соціялістичний уряд Греції не має в плані домагатися відтягнення американських баз з грецької території, а тільки хоче перевести з Вашінгтоном обопільні розмови на цю тему. З цього висновок, що він хоче здобути нові кращі умови для Греції. Так само його вислови в справі приналежности Греції до НАТО перестали бути такі категоричні, як були дотепер.

В інтерв'ю для американського телебачення він сказав: „Ми не хочемо виступати односторонньо. А це значить, що ми хочемо розпочати переговори в обидвох питаннях нашої приналежности до мілітарної організації Атлянтійського союзу та в питанні американських баз у Греції".

Зате в справі внутрішніх змін Папандреу обстоює такі далекі зміни, що вони властиво мінятимуть сучасний суспільно-політичний характер тієї країни. Виразніше, з'ясувала це його жінка, американка з роду, з якою він мас четверо дітей, що всі покінчили або закінчують високі студії в американських і англійських університетах; вона, активна не лише в фемініcтичному русі Греції і домагається зміни положення жінки в грецькому суспільстві та відповідних постів на всіх щаблях керівництва, але також виступає проти соціяльної нерівності, групових і клясових привілеїв, за розбудову соціяльних обезпечень та піднесенням матеріяльного рівня широких мас населення. В справах змін в духовій площині, в питаннях культури й науки, в справах шкільництва й масової освіти висуває радикальні вимоги славна грецька фільмова зірка Меліна Меркурі, яка зайняла пост міністра культури.

У Філядельфії відбудеться засідання президії УНРади

Філядельфія, Па. — В неділю, 1-го листопада ц.р., тут у Домі Державного Центру УНР відбудеться черговe річне засідання президії Української Національної Ради, яка є найвищим законодавчим тілом Державного Центру УНР між сесіями, які звичайно скликаються кожних п'ять років.

Як і попереднього року, на засідання запрошено президента УНР Миколу Лівицького, віцепрезидента проф. Миколу Степаненка, голову екзильного уряду УНР проф. д-ра Ярослава Рудницького та багатьох інших видатних осіб. Один день раніше, тобто 31-го жовтня, у цьому ж приміщенні відбудеться засідання екзильного уряду у якому візьмуть участь ті члени уряду, які перебувають на північноамериканському терені.

Цього року, як повідомляє Українське Інформаційне Бюро президії УНРади, президент М. Лівицький не зможе взяти участи в нарадах і його заступатиме віцепрезидент проф. д-р Микола Степаненко, а про справи уряду докладне звідомлення складе голова уряду проф. д-р Я. Рудницький. У повідомленні говориться, що у засіданні президії УНРади мають право брати участь також усі члени Об'єднання прихильників ДЦ УНР і платники „Національного датку 22-го січня" у характері гостей.

С. Караванський і Д. Штогрин доповідатимуть в Клівленді

Кент, Огайо. (УААУП). — З нагоди своїх Загальних зборів, Українсько-Американська Асоціяція Університетських Професорів у співпраці з Українським Лікарським Товариством та Товариством Українських Інженерів влаштовують в суботу 14-го листопада ц.р., о год. 6:30 вечора в залі церкви св. Йосафата в Пармі дискусійний вечір. Головними доповідачами будуть Святослав Караванський та проф. Дмитро Штогрин.

Тема доповіді С. Караванського — „Культобмін у світлі гумористичного самвидаву". Проф. Штогрин є редактором созованої УААУП праці про „Геноцид — його причини й засяг на українських землях у XX сторіччі" і це питання буде темою його доповіді. Професори Любомир Винар, перший містоголова, та Ігор Каменецький, голова УААУП, дадуть короткі інформації про студії української етнічної групи в Америці та про діяльність УААУП.

Загальні збори УААУП почнуться перед полуднем того самого дня в студентському домі Кентського стейтового університету.

ДОПОВІДЬ Р. САВИЦЬКОГО

Ню Йорк, Н. Й. — В п'ятницю, 30-го жовтня ц.р., о год. 8-ій вечора тут в Українському Інституті Америки при 2 Схід 79-та вулиця Роман Савицький виголосить доповідь на тему: „Українські мелодії в західній музиці" зі звукозаписами.

Затонули 33 особи

Маямі, Флорида. — Нелегальні спроби численних мешканців різних островів на Карибському морі дістатися до ЗСА тривають далі. Великий човен з 67 людьми з Гаїті затонув одну милю від берегів Флориди, а з ним загинуло 33 людини. Другий подібний човен з 57 людьми також затонув у відкритому морі по дорозі з островів Гаїті, одначе американський охоронний патролюючий човен встиг пересадити людей на свою палубу.

Катастрофа човна, з яким затонуло 33 людей, є найбільшою цього рода катастрофою. Комендант човна Чарлз Джозеф і його три помічника добилися до берега й втекли. Врятовані подали американській пограничній сторожі, що вони відпливли з Гаїті ще 26-го серпня і з того часу мандрували серед Багамських островів, очікуючи доброї нагоди прибути нелегально до берегів ЗСА.

В Америці

ФЕДЕРАЛЬНА АДМІНІСТРАЦІЯ ЦИВІЛЬНОГО летунства внесла протест проти рішення трьох суддів, які стримали процес відібрання права репрезентації для профспілки контролерів. Таке рішення про позбавлення права внесла була Федеральна адміністрація для відносин праці, але три години пізніше три федеральні судді „заморозили" це рішення і таке потягнення, на думку федерального Уряду є шкідливе і кривдяче для американської спільноти, яка терпить від незаконного страйку контролерів.

В КІНЦІ МИНУЛОГО ТИЖНЯ СЕЙСМОЛОГІЧНИЙ інститут зареєстрував підземне трясення в багатьох місцевостях південної Каліфорнії, зокрема в околиці Лос Анджелесу. Центр трясення знаходився десь на Тихому океані у віддалі 45 миль від Санта Моніки. Згідно з інформаціями пресового агентства Юнайтед Пресс Інтернешенал, землетрус „потряс тільки нерви багатьом мешканцям Лос Анджелесу" і крім шиб у вікнах багатьох будинків жадних інших шкод в людях чи матеріялі не було. Паніка між населенням збільшилась очікуванням п'ятих змагань між бейсбольними дружинами Лос Анджелес Даджерс і нюйоркських Єнкіс за світове мистецтво. Деякі кореспонденти описуючі ці змагання кажуть, що багато осіб були до такої міри абсорбовані змаганням, що вони навіть не замітили легкого трясення землі.

СТАТИСТИЧНЕ БЮРО І ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ поінформували, що у вересні ціни на товари широкого вжитку знову зросли на 1,2 відсотка, тобто їх зріст ще на 14 відсотків у річному відношенні. У метрополіях Ню Йорку і Ню Джерзі цей зріст був ще вищий, бо аж на 1,5 відсотка.

ПРЕДСТАВНИК З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ на Мадридську конференцію Безпеки і співробітництва в Европі, Макс Кемпелман, заявив під час зустрічі з кореспондентами на Джорджтавнському університеті, що рішення Адміністрації президента Роналда Регена знову продавати Совєтському Союзові без жадних передумов збіжжя, було найбільшою помилкою Уряду. Кемпелмен підкреслив, що цей продаж нагадує йому ленінські слова про шнурок, який продадуть Совєтському Союзові капіталістичні держави для того, щоб потім він міг повісити на цьому шнурку їхні уряди і знищити їхню демократичну систему. „Якраз тоді, коли СССР опинився перед господарською кризою, — заявив Кемпелмен, — і можна було б щось осягнути для полегшення долі переслідуваних, ЗСА підписують з ним договір про продаж зерна і таким способом рятують його перед неминучою катастрофою". Крім того американський представник відмітив, що СССР нарушує у всіх пунктах Гельсінкські угоди.

НА ФЛОРИДІ ЗНОВУ РОЗПОЧАВСЯ денатуралізаційний процес, тим разом над американцем литовського походження, 70-річним Юргісом Йодісом, якому прокуратура, користуючись совєтською „документацією", закидує співпрацю з нацистами у винищуванні жидівського населення в Литві під час Другої світової війни і затаєння його приналежности до литовської поліції, створеної німцями після окупації тієї республіки німецькими військами. Ю. Йодіс живе під теперішню пору у місті Ст. Пітерсбурґ на Флориді. Адвоат Нийола Грибавскас, оборонець Йодіса, заявив кореспондентам, що вин був заскочений обвинуваченням прокуратури, базованому на совєтських фальшивках.

У світі

ЗАХІДНІ ДЕРЖАВИ ПРЕДСТАВИЛИ УРЯДОВІ Південноафриканської республіки новий плян для наладнання Намібії (Південнозахідній Африці) державної незалежности та для переведення конституційних зборів і схвалення конституції. Згідно з цим пляном партія, яка вийде переможцем з виборів, укладе проект нової конституції. Цей проект, зложений конституантi, мусітиме прийняти більшість двох третіх депутатів. У виборах до участи будуть допущені всі існуючі партії без різниці. Цей пункт є ключовим, бо Совєтський Союз робить намагання, щоб тільки політична група СВАПО мала право виставити списки кандидатів; таким чином Москва хоче забезпечити собі привілей наставлення своїх прихильників на керівні пости в новоствореній державі. П'ять держав: ЗСА, Англія, Франція, Західня Німеччина, Канада випрацювали й представили цей плян. Керівником американської делегації є Честер Кракер, помічник Державного секретаря у справах Африки.

В ЄРУСАЛИМІ ПЕРЕБУВАВ МІНІСТЕР закордонних справ і віцепрем'єр єгипетського уряду Камаль Гассан Алі. Він відбув розмови з прем'єром Ізраїля Менахемом Бегіном та з іншими керівними державними діячами Ізраїля. В цих розмовах обидві сторони узгідняли плян й конкретні заходи для надання автономії арабським палестинцям, які мешкають в Ізраїлі, а зокрема на західньому березі Йордану та в енклаві Газа. Згідно з тим пляном арабським палестинцям будуть потверджені їхні самоправні привілеї, що вони мають уже тепер, і надана повна персональна автономія, а ізраїльські військові частини будуть відтягнені з тих територій і перебуватимуть тільки в спеціяльних районах, звідки вони у потребі зможуть активно інтервеніювати, а крім цього, вони зможуть берегти кордони Ізраїля від несподіваного військового нападу та від проникання партизан і терористів.

ДЖЕРАЛД МЕККЕНН ВІДВІДАВ УНС

Джерзи Сіті, Н. Дж. (Л. Волянська). — Джералд МекКенн, посадник міста Джерзі Сіті, три місяці тому обраний на цей чотирирічний пост, був гостем у Головній Канцелярії Українського Народного Союзу, де відбув кількагодинні розмови з екзекутивними урядовцями, у вівторок, 20-го жовтня. Разом з ним прибули активні в демократичних колах міста кілька українців.

На цій зустрічі були присутні від УНСоюзу і його видань: головний предсідник д-р Іван О. Флис, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Василь Оріховський, керівник адміністрації Української Будівлі Олександер Благітка, головний редактор „Свободи" Зенон Снилик, редактор „Українського Тижневика" Рома Сохан-Гадзевич і ред. Людміла Волянська. З посадником МекКенном були на розмовах гості: Ірена Загилькевич, Іван Берверецький, Михайло Вархол, адвокат Роберт Челок, Володимир Білик і Патрік Кіттінг. Був також адміністратор будинку „Паулус Гук" Стівен Астольфі.

Під час зустрічі сидять (зліва направо): Василь Оріховський, Ірена Загилькевич, д-р Іван Флис, посадник Дж. МекКенн, Володимир Сохан і Уляна Дячук. Стоять: Іван Бервецький, Михайло Вархол і Володимир Білик.

В обширній інформативній розмові молодий 31-річний посадник заторкнув цілий вахляр складних проблем, які стоять перед містом Джерзі Сіті і перед управою, яка мусить якось їх розв'язати. Як відомо, місто терпить велику фінансову кризу, бо 50 відсотків населення Ню Джерзі дістають таку або іншу фінансову допомогу, а ті — середньої кляси населення, — які вносять гроші в міську скарбницю, не такі численні. Тут він виявив велике зацікавлення якраз УНСоюзом і його господаркою, бо Українська Будівля — дім Українського Народного Союзу якраз напроти нюйоркського Центру Світової Торгівлі, є в самому центрі регабілітованої дільниці цього міста і є гарним прикладом, як можна „самому собі допомогти". В фінансовій політиці посадника, яка є стрижнем його зацікавлень, він, хоч і демократ, у всьому поділяє економічну філософію президента Регена, хоч на пост губерна-

(Закінчення на стор. 4)

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В ЕЛІЗАБЕТІ

Елізабет, Н. Дж. (М.П.). — Традиційна Листопадова академія відбудеться тут заходами Відділу УККА в неділю, 1-го листопада ц.р., о год. 3-ій по полудні, у шкільній авдиторії парафії св. Володимира. Мистецьку програму виконають Пластова станиця, школа українознавства та хор „Боян". Панахиду за полеглих героїв відправить о. шамб. Йосиф Федорик в год. 11:30 перед полуднем.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P O Box 346 Jersey City, N J 07303

Ускладнення в економіці ЗСА

Десять місяців минає відколи президент Роналд Реґен перебрав владу і започаткував його нову господарську політику. Одначе дотепер — неслідно оздоровлення господарського положення, а навіть тут і там є прояви погіршення.

Президент Реґен публічно заявив, що на його думку ЗСА „опинилися в легкій рецесії", але він „сподівається, що ця рецесія буде коротка". Коротка рецесія, получена зі спадом господарського життя — це не велике лихо. Навпаки, вона дуже часто сповнює ролю реґулюючого й очищуючого чинника, після чого приходить господарське пожвавлення й підйом. Одначе є інші господарські прояви, які показують, що головних недоліків не пощастило усунути й вони надалі дають знати про себе. Теперішня рецесія не є несподіванкою, її сподівалися і урядові чинники її заповідали. Але чи оправдаються сподівання на її коротке тривання, покаже щойно майбутнє.

Власне в цьому пункті починаються клопоти. Більшість економістів предбачає, що розвиток на господарському відтинку не закінчиться ані легкою, ані короткою рецесією, але буде вона важка і довга. Зв'язане це у великій мірі з тією економічною напрямною, яку застосував і зобов'язався послідовно переводити в життя президент Реґен. Ідеться про його „сапплай-сайд" доктрину, яка орієнтується на збільшення продукції й подачі виробів, а не на зріст і зміцнення попиту й споживання, як це проповідує дотепер застосовувана теорія Джона Мейнарда Кейнса.

На зріст попиту може мати держава великий вплив, збільшуючи видатки, субвенції, соціяльні виплати тощо. На зріст подачі й постачання мають у першу чергу вплив підприємці. Президент своїми податковими й іншими облегшеннями створив передумови підприємцям для пожвавлення активности, для збільшення капіталовкладів та для зросту внутрішньої динаміки в господарському житті. Одначе секретар скарбу Доналд Ріґен мусів на своєму недавньому публічному виступі звернутися з аґресивним закликом до підприємців, щоб вони стали такими, як від них сподіваються. Але тим часом вони — неначе залякані, брак їм ініціятиви, завелика в них полохливість в інвестуванні фондів у підприємства, кунктаторство. Брак ініціятиви приватного господарського світу відчувають широкі кола суспільства також. А ось ілюстрація до цього:

У місті Кларку, Н. Дж., існувала велика модерна фабрика шарико-підшипників Гаєтт. Це частина автомобільного комплексу Дженерал Моторс. І тепер керівництво Дженерал Моторс рішило замкнути цю велику фабрику, бо їй потрібні вироби воно може закупити по дешевшій ціні й у кращій якості від...японських фабрикантів. Щоб не допустити до того, працівники тієї фабрики закладають своєрідну кооперативу-траст, яка викупить за 60 мільйонів долярів ту фабрику від компанії і поведе, сподіваючись зиску й покладаючись на те, що навіть Дженерал Моторс купуватимуть від них їхні вироби, які цінами й якістю дорівнюватимуть всім іншим. Отже, якщо експеримент пощастить, матимемо до діла з доказом, що американський підприємець відстає. А без нього „сапплай-сайд економіка" не має виглядів на успіх. Правда, це може бути поодинокий випадок, але, на жаль, таких випадків — більше.

Не везе урядові ЗСА і в його пляні втримати платничий балянс зі закордоном у визначених межах. Уже трапилися випадки, які змусили уряд до скорочування видатків, навіть мілітарного характеру, а знавці передбачують, що таких випадків буде більше. Експорт підупадає, імпорт зростає і не дається того процесу припинити.

Ще гірше на відтинку інфляції. Інфляцію переважно, з малими винятками, визнано головним господарським ворогом і тому уряд робив і робить усі старання, щоб її опанувати та втримати нижче 10 відсотків у річному відношенні. Здавалося, що це пощастить зробити. Одначе останнім часом почали зростати показники, що цього не можна буде осягнути. Статистичні дані за місяць вересень показали зріст інфляційного показника до 1,2 відсотка, а це в річному відношенні дасть відповідно вищу інфляцію.

Так само великі турботи викликує постійно високий відсоток від банкових кредитів. Хоч останнім часом цей відсоток понизився на один пункт, але це дуже мало вплине на збільшення господарської ініціятиви. Високі відсотки забезпечують добрі заробітки власникам капіталів, то пощо рискувати інвестуванням у промисл, коли банк дає більше й певніше?

Усе це створює ситуацію, в якій щораз більше людей сумнівається в успіх господарського експерименту президента Реґена.

Ярослав Гайвас

ПІДСТАВИ ПОЛІТИКИ ЄГИПТУ

II

Мубарак виразно бачить ті речі в історичному ставанні, в тяглості розвитку ідейного змісту і реальних політичних заходів. Мубарак зформулював це так, як не міг це зформулювати ні Нассер, ні Садат: „Ми всі — єгиптяни душею і кров'ю, для нас немає різниці між мусулманином і християнином". Те що вчора було смертельним блюзнірством визнавців Корану, це для Мубарака просте і самозрозуміле. І далі він каже „Сьогодні стою перед вами всіма й зобов'язуюся продовжувати ту саму дорогу і то саме гасло: Єгипет понад усе! Я прирікаю, що з'єднаю свою руку з вашими, з тими, які підтримували мене і з тими, що були проти мене, бо ми всі сини цієї самої нації". Ще не зовсім застигла на бетоні летовища кров президента пролита ісламськими фанатиками, а вже над тими фанатиками падає історичний засуд: всі єгиптяни однакові, всі люди рівні без огляду на їхню релігійну приналежність.

У тих словах чути не лише ритм нового Єгипту, але і його спільний такт з сучасною добою, добою вільних і рівних націй, добою національних суверенних держав. У цьому не лише коріння сили сучасного Єгипту і його керівництва, в цьому також запорука відкинення намов з Москви, чи з близьких їй інших осередків. Слова Мубарака-це комплетне протиставлення тому, що проповідують сучасні кремлівські володарі, а до того протиставлення в однаковій мірі в площині ідеї і думки, як і дії та конкретних заходів. Якими ж дрібними і несусвітніми виглядають у конфронтації з ними ті ідейки, що їх проповідує Каддафі, іранські аятолли, чи лідери просовєтської Сирії!

Мубарак є людиною нашої доби і своїм прагненням він дає реальні і конкретні рами, а не відірвані від життя фрази. Він сказав у цій промові: „Нашою ціллю є добробут народу Єгипту. Економічна лібералізація буде продовжувана. Ми будемо настирливіше намагатися притягнути закордонних і арабських капіталовкладачів і добиватися, щоб народ жив у добрі". Мубарак коротко і конкретно з'ясовує єдність великої, далекої візії і щоденних потреб простих звичайних трударів. Завдяки тому, реалізація далекосяжної ідеї всебічного відродження Єгипту перекладена в практичну програму на щоденні сусилля, а внутрішня політика єгипетської держави і єгипетського уряду без огляду на те, чи його веде Нассер, Садат, чи Мубарак набирає органічної тяглости, бо вона завжди спрямована на службу цілому єгипетському народові; не кляси, чи верстви, не соціяльної групи, ні політичного з'єднання, не віровизнання, але цілого народу.

Назовні, в закордоний політиці ствердження Мубарака — не менше виразні і ясні. Він і сучасний Єгипет є зі Західнім світом. З його принципами і поглядами йнакше бути не може. Мубарак не замовчує найбільш наболілого й найважчого комплексу, тобто стосунків з Ізраїлем. „Кемп Дейвид і мир з Ізраїлем буде продовжуваний в його буквальному значенні та в його зобов'язаннях". Мубарак свідомий того, що мир з Ізраїлем — це не лише важка життєва проба, але також мірило і пробний камінь політичного реалізму й відваги та рішучости бачити справи такими, як вони є і такими їх представляти, а не кормити себе ілюзіями. Мир Єгипту з Ізраїлем є передумовою розвитку такого Єгипту, як його бачать Мубарак і його співробітники.

Мубарак у першу чергу вояк. Він виріс серед вояцької маси, що складається з таких самих селян і робітників, як був він самий та ціла його родина. Серед тієї людської маси він ріс ступень за ступенем аж став генералом, у війнах 1967 і 1973 роках здавав іспити провідника і державного мужа. Свою промову він закінчив просто: „Брати і сестри, втрата, якої ми зазнали — катастрофальна, а ситуація наша критична. Але ми не здамося. Ми будемо вірні своїм принципам. Ми будемо будувати, а не руйнувати, ми будемо забезпечувати, а не загрожувати, ми будемо зберігати, а не марнувати".

Мабуть кожен єгипетський феляг і робітник, вояк і вчений зрозумів ті прості, переконливі слова. Одначе ті слова і їхній зміст — думки, які вони передають є тільки здоровою підставою і віхами для наших зусиль. Самі ідеї не збережуть сучасного Єгипту і не охоронять його перед наступом Москви і її сателітів. Але ідеї поєднані в одно з акцією, з великим зусиллям дадуть не лише охорону, але запевнять змогу іти вперед, рости і розвиватися.

За нами доба недомовлень, півслів і подвійного значення, з'ясування. Прийшла доба простих і прямих думок. Чуємо їх сьогодні у Вашінґтоні і Пекіні, Каїрі і Лондоні, а сподіємося їх ще почути з багатьох інших столиць.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Нова виставка Л. Гуцалюка

У жовтні 1970 року Л. Гуцалюк виставляв у ґалерії Ірени Стецури В Ню Йорку тридцять акварель. Це була мистецька подія, що звернула захоплену увагу зацікавлених образотворчим мистецтвом взагалі, а любителів творчости Л. Гуцалюка зокрема.

Точно одинадцять років пізніше, саме тепер, відкриються двері ґалерії ОМУА для нової виставки Л. Гуцалюка — тридцяти акварель та десяти рисунків.

Не знаю, чи для мистця тридцять і одинадцять — це магічне число, але мені, якого творчість Л. Гуцалюка завжди незвичайно захоплювала, довелось довго ждати на таку виставку.

Аквареля і тим менше рисунок не часто дістаються на стіни ґалерії, хоча мистці виконують їх, але переважно „для себе", або для вузького кола своїх друзів. Специяльно рисунок — це дуже персональний твір, з яким мистець часто нерадо розлучається. Мінімальними засобами (чорна туш, сірий олівець) — виконані максимальні ефекти. В рисунках Л. Гуцалюка це виявляється особливо яскраво. Фантастична гармонія чорних і білих плям, їхнє збалянсоване згущення та вируючий рух, вертикільність ліній є перервана „надумано випадково" з великою фантазією та винахідливістю, так дуже типовою для Л. Гуцалюка. У своїм рисунку він зображає будівлі, дерева, квіти, речі і людей перетворених своєю мистецькою візією та інтуїтивно вже технікою — розкриває себе, як пристрасного любителя-звеличника життя, а нам глядачам — браму до своєї зачарованої країни форм, кольорів світла, його країни естетики.

Водна фарба своєю природою вимагає особливого зосередження мистця та швидкого рішення. У цій функції нема місця і часу на поправки. В добрих акварелях завжди бачимо прозору свіжість та щиру безпосередність образу.

Л. Гуцалюк трактує свою акварелю з питомим собі некомформізмом. Він не вагається підкреслити й увипуклити її густою кредкою, чорним пером або різким олівцем. Композиція згущена нетерпеливими мазками, рисками, цятками, майже клясично контрольована. Несподівані, часто неначе випадкові рухи пензля, пера, олівця чи кредки лише підкреслюють винахідливість, новість та ліричну інтимність його акварелі.

Ці рядки тут — не спроба рецензії ані (навіть прихильна) критика акварель і рисунку Л. Гуцалюка. Ставлення автора цих рядків до творчости Л. Гуцалюка занадто суб'єктивне, — це просто бажання поділитись хоч малою частиною тих вражінь та радісних переживань, які викликає мистець Л. Гуцалюк своїм рисунком та акварелею, та своїм захопленням, його предивним калейдоскопом світу. Акварeля і рисунок Л. Гуцалюка дає нам ключ до зрозуміння мистця, його мови та його експресії в мистецькім творі.

Виставка відкривається у неділю, 1-го листопада 1981 року в ґалерії Об'єднання Мистців Українців в Америці (ОМУА) в Ню Йорку а триватиме до неділі, 8-го листопада ц. р.

Для любителів образотворчого мистецтва це важлива дата — її не можна проґавити.

О. С. Слупчинський

Т. Т.

ТРУДНОЩІ ЕКУМЕНІЗМУ

Велика ідея християнського екуменізму з трудом пробивається крізь життя й поволі, занадто поволі, здобуває своїх ісповідників, прихильників, активних поборювачів. Перешкод вона зустрічає дуже багато, хоч яка вона велична й переконлива та вагітна великими позитивними наслідками. Перешкод є багато й вони такі різнорідні, що їх усіх годі розглянути. Вони виповнюють величезний простір від найглибших духово-релігійних питань Бога й відношення людини та людських колективів до Нього, аж до найпростіших реальних, навіть матеріяльних щоденних потреб, включно з такими людськими слабостями, як: заздрість, ненависть, жадоба влади тощо.

Заходи Католицької Церкви

Зі щоденної преси знаємо, які наполегливі ініціятиви в напрямі зміцнення екуменічного руху мають місце з боку Голови Католицької Церкви і її курії. Тут маємо до діла не з поодинокими потягненнями, а з цілим ланцюгом, який від вступлення на престіл Папи Івана Павла II не переривається. Розмови з православними, з різними громадами протестантських Церков, коротко з усіми формами і виявами християнізму абсорбують енерґію й час ватиканських кіл. Мабуть найбільше зусиль присвятив християнський Рим питанню зближення з православними Церквами. Та найбільше неуспіхів він мав саме на цьому відтинку.

Найбільше уваги присвячує Ватикан православним Церквам бо а) велике число православних вірних, б) важке положення православних під большевиками. Зблизитися з ними, почати співпрацю, а відтак допомогти їм у зусиллях перетривати совєтське лихоліття є тією великою потребою, яка наказує, щоб тільки добитися принаймні часткового успіху на тому болючому відтинку.

Брудні методи

Але на тому відтинку власне є найбільші труднощі. Діло не в браку доброї волі, чи що, але в умовах серед яких приходиться існувати й діяти Церквам поза залізною заслоною. Совєтська влада, як справжній носій російського імперіялізму, знищила всі інші православні Церкви, в першу чергу — українську, а з Російської Православної Церкви і взагалі з православ'я намагається зробити послушний інструмент у своїх руках та диктує їй навіть найдрібніші кроки. Тож і не диво, що з боку Російської Православної Церкви походять усі найважливіші явні й приховані заходи проти зближення між Церквами та проти екуменічного руху взагалі. Це й пояснює, хоч зовсім не оправдує, всі ті неймовірні кроки й потягнення, що їх робить Російська Православна Церква і її ієрархи та речники.

Показовою ілюстрацією до цього є скандальне оприлюднення московським патріярхом Піменом його кореспонденції з Папою Римським без будь-якого взаємного порозуміння. Лист московського патріярха небувалий як своєю публікацією, так і грубою формою та погрозами. Пімен у своїй відповіді Папі грозить йому, що зірве екуменічні зв'язки, якщо Ватикан не виконає бажань Москви і не допоможе їм зліквідувати Українську Католицьку Церкву.

Але публікація листів у тій справі мала ще й іншу мету, а саме викликати обурення серед українських католиків та наштовхнути їх на виступи проти Ватикану й особисто Папи Івана Павла II. Одначе українські католики вже давно „брали такі лекції" й мають свій чималий досвід і добре знають характер Москви і її „блюстителів", щоб датися вманеврyватись в бажанні Москвою ситуації. Українські католики, очевидно, заскочені наївністю „східньої політики" Ватикану, як теж осуджують різні його потягнення в справі Української Католицької Церкви, але це далеке від того, щ хотів викликати Пімен.

Погрози і обіцянки

Постава Москви нас зовсім не дивує. Але нас дивує та нам важко зрозуміти таку саму поставу інших православних Церков. В даному разі йдеться про Грецьку Православну Церкву. З Атен, Греція, надійшли інформації про закінчення там першої фази нарад з представниками Католицької Церкви, які тривали 17 місяців, а почалися були на острові Родос. Святий Синод Грецької Православної Церкви, що складається з 12-ти єпископів цієї Церкви, який є найвищим її керівним тілом, прихилився до продовжування тих розмов в недалекому майбутньому. Звіт Святому Синодові склав єпископ Хризостом, голова делеґації до спільних розмов.

Делеґація Грецької Православної Церкви вказала у своєму звіті на головні труднощі в дотеперішніх розмовах з Католицькою Церквою. Ті труднощі — різні, а як одну з найважливіших підкреслює делеґація у своєму звіті „є визнавання Папою і Римською Курією уніятів та підтримка для них". Не правдоподібне, але правдиве! Грецькі єпископи зі зовсім незрозумілих причин і зовсім без підстави ідуть у слід — московських і бачать в Українській католицькій Церкві головну перешкоду для себе в екуменічних розмовах

Ми могли б безконечно багато й різнорідне сказати про дійсні причини такої оцінки, але про них і так знає наша громадськість, знають усі заінтересовані.

Цей же самий Святий Синод поставив ще дві вимоги перед другою фазою розмов, які відбудуться вліті 1982 року в Мюнхені,

(Закінчення на стор. 4)

Появилася праця про Митрополита Андрея Шептицького

Вінніпеґ, Едмонтон, Канада. — Цього року тут Крайова Рада Українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви видала 47-сторінкову працю М.Г. Марунчака п. заг. „Митрополит Андрей Шептицький на Заході — 1920-1923".

М. Г. Марунчак у цій праці інформує про трирічну (1920-1923) поїздку Митрополита Слуги Божого Андрея на Захід — Рим, Канада, ЗСА, Бразилія та Арґентина, щоб там, як пишуть видавці цієї книжки, — „добиватися справедливого вирішення долі свого народу. Як відомо, в тому часі вирішувалось на дипломатичному відтинку політичне майбутнє Західньої Української Народної Республіки". Одночасно автор пише, що ціллю Митрополита була відвідати українських поселенців, як також добиватися матеріяльної допомоги для голодуючих, безпомічних численних сиріт.

ПРЕЗИДЕНТ РУМУНІЇ І ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР Комуністичної партії Румунії Ніколау Чаушеску виступив з важливою політичною ініціятивою. Він звернувся із закликом до західніх країн, щоб вони не приміщували нових ракет на терені европейських країн, що заплянованo почати робити 1983 року, а до Москви звернувся він із закликом відтягнути свої ракети типу СС-20, які останнього часу приміщено в Середній Европі, що викликало потребу противаги з боку західніх альянтів, які змушені утримувати мілітарну рівновагу.

Іван Лесько

КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ

(До 40-річчя смерти)

I

Переломовим періодом у формуванні новітнього українського національно-політичного життя в Галичині були 1890-ті роки. На політичну арену тоді виступила нова ґенерація, переважно адвокати по званні, які, хоч не були професійними політиками, то все таки титулом свого фаху були більше зближені до громадсько-державних справ, ніж їх попередники переважно професори. Тому цей період у громадсько-політичному житті української спільноти (1890-1920 роки) у відрізненні від попередньої „доби професорів", — називають „добою адвокатів". Ця група відіграла найвидатнішу ролю в репрезентації українців у віденськім парляменті і львівськім соймі та перейняла провід у новоствореній Західній Українській Народній Республіці.

Наймаркантнішою постаттю серед цієї групи був львівський адвокат, д-р Кость Левицький: вчений правник, громадський діяч, політик — посол до віденського парляменту і галицького сойму, голова численних українських установ, вів фактичний провід української політики на протязі кількох десятків і ще напередодні своєї смерти вважався одним з найповажніших репрезентантів галицьких українців.

Народився Левицький 18-го листопада 1859 року у містечку Нижневі над Дністром, де його батько був священиком. У родинному домі Левицьких панувала патріотична атмосфера, що стала джерелом натхнення цілої життєвої діяльности Костя. Середню школу закінчив він у Станиславові і був там членом „Громади", що доповнювала і формувала його національний світогляд. Із цієї „Громади" вийшли також такі українські діячі, як: Остап Терлецький. Іван Белей, Денис Лукіянович, Михайло Лозинський та інші.

Вищу освіту набув Левицький на правничому факультеті Львівського університету, де, вже як студент, оснував у 1881 році „Кружок правників", з метою поглиблення правничого знання, і був його головою. Після завершення студій докторатом прав відбував адвокатську практику у Львові, де згодом відкрив свою канцелярію.

Характер і світогляд

Свою будучу кар'єру політика і національного лідера Левицький в першій мірі завдячував своєму солідному характерові і національному вихованню. Поставної, репрезентативної зовнішности, з вродженими культурними манерами він робив завжди позитивне враження на своїх політичних контраґентів чи ширшу публіку, хоч вдача його була суха, більше схильна до правничих параграфів, ніж до широкого правничого полету. Проте, ця сухість вдачі не означала інтроверности, тобто замкнености в собі; навпаки — він він був радше екстраверної вдачі, любив товариство, мав широкі знайомства і товариські зв'язки. До своїх товаришів по адвокатській професії він завжди ставився по-приятельськи, тепло, сердечно, без ніякої професійної заздрости, тішився їхніми успіхами як збірноти, як цілого стану, ділився з ними своїми смутками..., — як згадує один з особистих знайомих і колеґа по професії К. Левицького, Лев Ганкевич.

„Із психологічного огляду Левицький — це рідкісний серед українців тип людини-політика, що любив владу і для неї живе. Він змагав до влади, вмів її держати, коли треба було, то й зручними маневрами й інтриґами, і, хочназверх ніби байдужий до своїх опозиціонерів, то завжди вмів їх унешкідливити, коли заважали його намірам. В прямуванні до наміченої мети був упертий, послідовний, в тактиці спокійний і зрівноважений. Не був сантиментальний, але виявляв твердість і послідовність, що є рисами справжнього політика". (Ганкевич).

Одначе — це не тип макіявеліста; перевагу у його політичній діяльності мав його вроджений леґалізм, і тому „у вирішних хвилинах бракувало йому широкого світогляду, бо він оцінював тодішню політику, так наче процес у Найвищому Суді у Відні, в якому остаточно мусить побідити закон. Це й було причиною його хибних потягнень", — завважує інший біограф Левицького (Із. Сохоцький). Цей леґалізм був, мабуть, теж причиною, що в політиці Левицький не був максималістом, але радше опортуністом і часто висловлював погляд, що „в політиці треба брати, що можна і поки час, щоб не було запізно".

Свої успіхи завдячував теж розумовому підходові до справ. „Пустий гнів сили не має", — були його слова. „Будуччина принесе нам те, що добудемо власними силами".

Діяльність

Мав Левицький теж великий організаційний хист і тому не було майже ділянки громадського життя, у якій не брав би він участи; деколи його провід в національних організаціях був просто необхідний.

Уже в 30-их роках свого життя став він секретарем „Народньої Ради" і з її рамени взяв участь у конференції українських представників з галицьким намісником К. Бадені в справі т. зв. „нової ери", що мала на меті порозуміння з поляками. На заяву намісника, що Австрія буде толерувати тільки таких українців, що свої національні ідеї розвиватимуть згідно з програмою визначеною австрійським урядом і в партії узгідненій з урядом, Левицький відповів, що „ми маємо право заступати український нарід, а ніхто інший, і готові порозумітися з австрійським урядом на основі рівноправности нашого народу".

Енерґійну політичну діяльність виявив Левицький на становищі секретаря Народнього Комітету — екзекутивного органу, заснованої в 1899 році Української Національно-Демократичної Партії. Комітети цієї партії, що їх заснував Левицький по повітах Галичини, викликали рільничі страйки в 1902 році та причинилися до масового руху за виборчою реформою до парляменту і галицького сойму та за оснування українського університету. Населення освідомлене масовими вічами, стало сильніше піддержувати своїх політиків і у висліді — при нових виборах у 1907 році вибрано коло 30 українських послів до віденського парляменту. Коло 80 відсотків голосуючих заявилося тоді за Українською Національно-Демократичною Партією і вона перебрала провід української політики в Австрії.

(Продовження буде)

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ СУА В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — В дуботу, 7-го листопада ц.р., о год. 8:30 вечора, тут в Українському Народному Домі при 140 Проспект авеню відбудуться заходами 75-го Відділу СУА в Мейплвуді великі вишивані вечерниці. Грає оркестра „Амор" вступи 10 долярів від особи разом з перескускою; нагороди за найкращі вишивки; смачний буфет; весела атмосфера.

ЗАКЛИК
ДО ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

День 1-го листопада 1918 року — це день Зриву галицької вітки нашого народу до визвольної боротьби.

Розпочата того дня визвольна боротьба залишила нам світлу традицію та історичну спадщину, бо в цій боротьбі українські вояки на численних бойовищах з подиву гідною посвятою власного життя, у завзятих боях своєю власною кров'ю вписали на сторінки історії визвольної боротьби світу суть і мету визвольної боротьби нашого народу.

День 1-го листопада відмічуємо святково, пам'ятаючи, що найголовніше і найтяжче завдання в Листопадовому Зриві і в започаткованій цим зривом визвольній боротьбі мало наше патріотичне воєцтво, яке в цій боротьбі за волю свого народу склало на полях боїв великі жертви.

Наші воєнні інваліди — це живі свідки тих жертв і живі співтворці великої історичної спадщини, яку нашому народові залишила ця визвольна боротьба.

Наша визвольна боротьба залишила нам світлу історію будівництва власної вільної самостійної держави; залишила нам також у спадщині важливий,почесний національний обов'язок опікуватися тими вояками, які в боротьбі за волю стали інвалідами. В наслідок інвалідства багато з них втратило працездатність, а дохід з праці легше пошкоджених інвалідів був і є такий малий, що навіть на убоге життя не вистачає.

Як культурна і в боротьбі нескорена нація, ми влаштовуємо святочні академії і ними вшановуємо Листопадовий чин, а доходи з тих академій висилаємо на фонд допомоги інвалідам визвольної боротьби. Але ми також повинні пам'ятати про них не тільки під час академій, бо це обов'язок кожної нації, яка своїми власними силами бореться за свою державність. Вона повинна улегшувати важку долю цим своїм борцям за волю, бо вони для свого народу стали інвалідами.

Суспільна Служба Комбатантів, створена комбатантськими організаціями із завданням опікуватися інвалідами української визвольної боротьби, в історичний День Першого Листопада закликає все свідоме патріотичне громадянство вшанувати Листопадовий Зрив щедрими датками на Листопадовий Національний Дар Інвалідам Визвольної Боротьби нашого народу.

Складаючи такий свій даток на Листопадовий Національний Дар Інвалідам Визвольної Боротьби нашого народу, ми даємо реальний доказ, що ми є дозрілим до державного життя народом. Ми свідомо і гідно сповняємо свій національний обов'язок, який дає моральне право провідникам народу в слушний час візвати своїх вояків у вояцькі ряди для жертвенної служби великій ідеї здобуття вільної, самостійної і ні від кого незалежної держави, в якій український народ був би суверенним господарем своєї землі і плодів своєї праці.

Нехай у свідомій українській громаді не буде в місяці листопаді ані одного, хто на листопадову збірку не зложив би щедрого свого датку.

Управа Суспільної Служби Комбатантів у ЗСА просить громадян складати датки на Листопадовий Національний Дар Українським Інвалідам на збіркові листи. Хто не мав би змоги скласти на листу, нехай висилає свій дар поштою на адресу Суспільної Служби Комбатантів: Social Service of Ukrainian War Veterans, 1321 West Lindley Ave., Philadelphia Pa. 19141

За Управу Суспільної Служби Комбатантів в ЗСА.

І.Данківський, голова Управи ССК
С.Конрад, секретар Управи ССК

Ф. Різзо і Дж. МекДермот взяли участь у свяченнях

Колишній посадник Філядельфії Френк Л. Різзо і суддя Вищого Суду Джеймс Т. МекДермот взяли участь у церемоніях висвячення і бенкеті, як почесні гості єпископа Роберта М. Москаля у вівторок, 13-го жовтня ц.р., в катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії. Обидва висловили велике задоволення, що єпископ Москаль, їхній особистий приятель, осягнув визначне становище єпископа-помічника Митрополита Стефана Сулика.

Колишній посадник Різзо під час своєї каденції завжди жваво цікавився українською громадою і був присутнім на численних імпрезах та починах, завжди висловлюючи свою віру в ідеал незалежности України та свободи для українців. Під час бенкету в честь єпископа Р. Москаля, Ф. Різзо дістав овацію від 1,200 осіб присутніх. Цей факт знаменний тим, що під цю пору Ф. Різзо є приватною особою, але далі цікавиться українськими справами.

Суддя МекДермот тепер кандидує на суддю Найвищого Суду у Пенсильванії. Він відомий зі своєї строгої постави супроти злочинців — він співчуває жертвам злочинности, а не злочинцям.

Суддя Дж. МекДермот

Суддя МекДермот народився і виріс у сусідстві давньої української католицької катедри у Філядельфії і за роки своєї праці виявив себе як щирий приятель всіх українців. Як і Ф. Різзо, він повністю вірить в осягнення свободи і незалежности для України.

Колишній посадник повністю підтримує кандидатуру судді МекДермота, і багато українців стейту з ним погоджується. Такі приятелі, як ці два, заслуговують на піддержку української громадськости.

Д-р Данило Максим'юк

Образотворча виставка Анатоля Коломийця у Лос Анджелесі

В п'ятницю, 9-го жовтня, ц.р., в українській мистецькій ґалерії при домі Українського Культурного Осередку в Лос Анджелесі відбулося урочисте відкриття виставки праць відомого українського мистця акварелі Анатоля Коломийця з Чикаґо, Ілл.

Виставку відкрила директорка мистецької ґалерії відома діячка на культурно-мистецькій ниві Дарія Чайковська. Від українського хору „Кобзар" під час відкритту виставки вітав гостя-мистця голова управи хору д-р Андрій Олесіюк, який вручив йому підписану усіми співаками і диригентом хору обкладинку нової платівки, мистецьке оформлення якої виконав Анатоль Коломиєць, символізуючи тим щиру подяку хору. Крім того вітали гостя-мистця голова управи УКО Богдан Стус, а також і давній близький приятель його з Чикаго Ярослав Терлецький, характеризуючи особу мистця і його творчість. Численні праці Анатоля Коломийця, виконані в українському традиційному експресіонізмі, притягали увагу своєю майстерністю та українським рідним мотивом.

Виставка продовжувалась протягом наступних двох днів до пізніх годин неділі, 11-го жовтня.

Молодому багатонадійному та талановитому Анатолеві Коломийцеві бажаємо успіхів та творчого ентузіязму на прославу українського образотворчого мистецтва.

Святополк Шумський

АФГАНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ПАРТИЗАНИ повідомили, що їхні збройні частини захопили в Кабулі 14-го вересня та перевезли до безпечного місця перебування одного з керівників совєтської окупаційної системи. Схоплено відомого геолога Е. Р. Охрим'юка, який уже п'ять років веде розшуки за нафтовою ропою та за цінними мінералами в Афганістані. Він працював тільки для совєтської окупаційної влади й вислідн його та його співробітників праці були повністю передавані до Москви, а ніякі афганські чинники не мали до них найменшого доступу. На базі розшуків Охрим'юка та його групи російські окупаційні чинники починають експлуатацію природних багатств тієї країни й вивозять їх безконтрольно до СССР. Партизанське з'єднання Гезбе Іслямі, яке оперує в Кабулі та в різних інших частинах Афганістану перевело ту акцію на підставі дуже точних і перевірених устійнень, що Охрим'юк і його група роблять. Совєтське командування увійшло в контакт з тієї групою і запропонувало їй обмін полоненими.

ДО ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ПРИБУВАЄ савдійський престолонаслідник князь Фагд, де він відбуде зустріч з канцлером Гельмутом Шмідтом та з іншими керівниками німецької політики. Фагд побував на конференції в Канкуні, де він відбув розмову з президентом ЗСА Роналдом Реґеном та з іншими державними діячами. В розмові з міністром закордонних справ Західньої Німеччини Гансом-Дітріхом Ґеншером він домовився побувати в Західній Німеччині довше як один день, як це було передбачено раніше. Ціллю його розмов буде добитися достави деяких родів зброї із Західньої Німеччини до Савдійської Арабії, а в першу чергу модерних німецьких танків типу Леопард-2, які спеціяльно достосовані до умов, подібних до Савдійської Арабії.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність дня 6-го вересня 1981 року

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ, ШВАҐЕР І ВУЙКО

бл. п.

ТЕОДОР ЛЮДКЕВИЧ

З глибини наших сердець складаємо нашу сердечну подяку всім Пластунам і Пластункам, нашим Приятелям і Людям Доброї Волі, які виявили Божу чесноту любови до ближнього в часі довгої недуги Покійного, а в час нашого найбільшого душевного болю після Його відходу у Вічність, віддали Покійному останню прислугу і ділили з нами особисто, листовно і телефоном наш біль та несли щирими словами співчуття нашим зболілим серцям.

Окрема наша сердечна подяка Всечесним Отцям за похоронні відправи і за відпровадження Тлінних Останків на місце Вічного Спочинку.

Також сердечна наша подяка Усім, які пожертвували на Заупокійні Служби Божі.

РОДИНА

У ШІСТНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Дорогого БАТЬКА

бл. п.

Д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ

складаємо пожертви:

100.00 дол. — на Українське Патріярхальне Світове Об'єднання
100.00 дол. — на Дім Української Культури у Бавнд Бруку
100.00 дол. — на Військовий Історичний Музей УВАН у Канаді

д-р Ігор і Дарія ВИТВИЦЬКІ

Авторський вечір І.Савицької у Клівленді

Старанням 33-го Відділу Союзу Українок Америки письменниця Іванна Савицька з Джерзі Ситі виступила в суботу, 3-го жовтня, у Святопокровському Осередку в Пармі на Авторському вечорі, названому Лемківським, з моттом „Ой, верше мій, верше". І.Савицька, донька о. Олександра Трешньовського, яка провела свою молодість у родинному селі Ялині у повіті Сянік, прочитала лемківською говіркою п'ять есеїв „Ой, верше мій, верше", „Перша любов", „Колиска", „Вертеп" і „Беркова дочка", а літературною — три: „У новітніх катакомбах", „Цитра моєї мами" і репортаж із подорожі по Лемківщині в 1978 році. Читання есеїв переривали і доповнювали лемківські пісні, що їх співала при власному акомпаньяменті на фортепіяні Христина Карпевич з Ню Йорку, яка товаришить авторці на її вечорах у різних містах.

Тематикою авторки була її рідна Лемківщина і знедолені її, а по війні вигнані Польщею люди, і туга за молодістю, що промайнула в ідейному служінні на українському західньому Підкарпатті.

З книжок І.Савицької і статтей у різних часописах знаємо про її літературну талановитість, що захоплює читача стилістикою і патріотичним напрямом у творчості, а на цьому Вечорі живого слова побачили ми ще і опановану акторку, що вміє в найкращий спосіб передати зміст своїх сантиментальних нарисів. Музичне доповнення відповідно до тексту пісень перемінювало читання в окремі сценічні дії — образи з її читання чи життя сіл.

Активна в Клівленді референтка культурних справ Любомира Мичковська перед Вечором подала слухачам, що заповнили залю, літературну сильветку авторки і музичне школення Х. Карпевич. Слухачі були справді зворушені всіми трьома виконавцями. Гостинні виконавці оживили в нас побутові образи з доби воєн, переслідування й оборони, в якій ми всі виростали.

Степан Кікта

ХОР ім. МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО в Ню Йорку

ділиться сумною вісткою зі своїми Хористами і Українським Громадянством, що 26-го жовтня 1981 року у Ню Йорку, відійшла у Вічність, несподівано, солістка-хористка і основниця нашого Хору

св. п.

АННА ІЛЕВИЧ ДЕРЛИЦЯ

ПАНАХИДИ в середу і четвер, 28 і 29-го жовтня 1981 року, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми.

ПОХОРОН в п'ятницю, 30-го жовтня 1981 р., о год. 9:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на український православний цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

•

Дочці і Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Управа Хору

В глибокому смутку повідомляємо Рідню, Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 26-го жовтня 1981 року, несподівано, відійшла від нас у Вічність,

моя Найдорожча МАМА і наша Найдорожча СЕСТРА

бл. п.

АННА ДЕРЛИЦЯ

з дому ІЛЕВИЧ

ЗАУПОКІЙНІ ПАНАХИДИ відправляться в середу і в четвер, 28 і 29-го жовтня 1981 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться в п'ятницю, 30-го жовтня 1981 року, о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на українському православному цвинтарі св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

донька — ЗІРКА ДЕРЛИЦЯ
сестри:
ТЕОДОЗІЯ ДЕПУТАТ з мужем МИХАЙЛОМ, дітьми і внуками
МАРІЯ КНЯГИНИЦЬКА з мужем СЕВЕРИНОМ, дітьми і внуком
ЯРОСЛАВА БОЖЕМСЬКА з мужем БОГДАНОМ і дітьми
шваґер — ІВАН ГАВРИЛЮК з дітьми і внуком
Ближча і дальша Родина в Америці і в краю

•

Замість квітів, Родина просить складати пожертви на видання музичних творів покійного нашого Вуйка Івана Недільського.

Відбулися звичайні...

(Продовження зі стор. 1)

дол. менше, як рік раніше, але порівняння будуть можливі щойно із замкненням книжок по кінець вересня, бо цього року довгий кінець тижня з нагоди свята Дня Праці припав у вересні. Перший Фестиваль Молоді, який тривав два тижні в серпні, був успішний. Багато було позитивного відгуку. Про нього Марта Кордуба давала репортажі в англомовнім „Українськім Тижневику".

Існують постійні клопоти з уваги на брак працівників.

Корпорація Дому УНСоюзу мала за вісім місяців 1981 року прибутків на суму 1,371,341, що являється на 238,000 дол. більше, чим рік раніше. Самі прибутки від чиншів зросли на 223,313 дол.

Всіх видатків за вісім місяців було у висоті 1,223,950 дол. Порівнюючи з попереднім роком, видатків було на суму 325,925 дол. більше, чим в 1980 році. Зросли на суму понад 40,000 дол. кошти газу і електрики, як також на 185,729 дол. відсотки від позичок. УНСоюзові виплачено відсотки за попередній рік.

В місяці серпні ц.р. розпочато акцію збирання позичок, за які Корпорація платитиме 9 відсотків. Це позички, власники яких можуть відкликати кожночасно на домагання. Відсотки від тих позичок начислятиметься і додаватиметься до позичок щошість місяців. Звернення про ці позички вислано прямо до майже 3,000 членів, адреси яких є в Головній Канцелярії. Також вислано їх до всіх секретарів відділів, власників боргових зобов'язень та членів Головнго Уряду. Відгук на ці пропозиції був досі дуже малий.

На день 1-го жовтня ц.р. дозріло боргових зобов'язань на загальну суму приблизно 760,000 дол. Відкликано позички на суму приблизно 225,000 дол., а на їх місце отримано деякі нові позички.

Фірма М.С.Він, яка винаймає 15-ий поверх, як і деякі менші приміщення у нашому будинку, через фінансові проблеми переходить ліквідацію. Ліквідатор запевнив, що чинші і всі інші фінансові зобов'язання будуть вирівняні на час і що УНС не понесе жадних фінансових втрат.

Попередні приміщення при 80-81 Гренд вулиці є в стані продажі. Потрібні є деякі дозволи від міських властей для зміни вживання будинку з комерційних приміщень на кондомінії і такі дозволи повинні бути вирішені ще цього місяця.

Керівник братської діяльности, Марта Кордуба у звітовому часі, приготовляла Фестиваль Молоді на Союзівці та була його керівником впродовж повних двох тижнів. Також, в часі літнього сезону в суботи і неділі організувала там нових членів. Тепер приготовляє виступ хору Українська Опера з Торонта на 15-го листопада ц.р. в Ню Йорку, концерт артиста-співака Володимира Денисенка з Варшави та з'їзд молодих активістів на Союзівці при кінці жовтня ц.р. Плянує також виїхати до Північної Дакоти в організаційних справах.

Звіт секретаря

В. Сохан на вступі поінформував, що секретарі відділів та організатори приєднали до УНСоюзу за вісім місяців 1981 року 1,218 нових членів, у тому 361 члена департаменту молоді, 711 членів департаменту дорослих та 146 членів на акцидентове забезпечення. У вересні цього року наспіло до Головної Канцелярії УНСоюзу 155 аплікацій на нові грамоти, так що разом усіх нових членів за дев'ять місяців цього року було 1,373. За цілий 1980, тобто попередній рік, прибуло до УНСоюзу 2,239 нових членів. Хоч до кінця року лишилось ще тільки три місяці, можна сподіватися, що число нових членів у цьому передконвенційному році зросте, тому що союзові діячі поодиноких відділів будуть старатися до 31-го грудня 1981 року так збільшити числа активних членів щоб здобути управнення на одного, двох, чи трьох делеґатів на 30-ту Конвенцію УНСоюзу. Відділ, який матиме з кінцем грудня 1981 року 75 активних (повноправних) членів, буде управнений до вибору на цю Конвенцію одного делеґата, відділ із 150 активними членами — двох делеґатів, а відділ із 300 активними членами — трьох делеґатів.

За вісім місяців 1981 року УНСоюз мав сподівані числа втрат членів внаслідок дозріння до виплати вивінувальних грамот (545), повного сплачення вкладок за грамотй кляс Р-20 і Р-65 (632) та внаслідок смертних випадків (589). Більшими, як у попередньому році були втрати через передчасне згрошевлення грамот (727), натомість втрати суспендованих членів за цих вісім місяців були меншими, як числа прийнятих наново із суспензи грамот членів.

Стан активного членства на 31-го серпня 1981 року виносив 61,872 члени і він був на 1,213 членів меншим, як такий стан активного членства на початку 1981 року. У загальному числі УНС втратив за вісім місяців 1981-го року 998 членів і з 31-им серпня 1981 року УНСоюз начисляв 83,669 усіх членів. До цієї статистики руху членства слід додати, що внаслідок теперішньої економічної ситуації так братські, як і комерційні забезпеченеві установи виказують у цьому році більші втрати через передчасні згрошевлювання грамот, чи поліс життьового забезпечення, та продають більше забезпечення термінового, як і інших кляс.

У звітовому часі продовжувалась перевірка діловодства УНСоюзу, що її переводять контролери забезпеченевого уряду стейту Ню Джерзі, як також відбулась однотижнева перевірка союзового діловодства, що її перевели члени Головної Контрольної Комісії УНСоюзу та у висліді якої проголосили своє спільне ствердження і заклик.

До 158 секретарів відділів були вислані недавно листи із пригадками про те, що Головна Канцелярія досі не отримала від них складів відділових урядів. До цих листів були долучені формуляри для зголошення урядовців цих відділів на 1981 рік.

Нові актуарії УНСоюзу вже виготовили нові форми і тексти грамот забезпечення, які відповідають законним вимогам чіткости, та переслали ці проєкти грамот УНСоюзу забезпеченевим урядам всіх стейтів і провінцій Канади, в яких УНСоюз має дозволи на ведення забезпеченевого підприємства.

В. Оріховський звітував про його поїздки в терен та про участь в організаційних нарадах окружних комітетів, які стараються пожвавити організаційну працю, не зважаючи на погану економічну ситуацію у ЗСА і Канаді. Він поінформував в подробицях про стан Округи в Чикаґо та про його заходи наладнати непорозуміння в цій Окрузі. Календар стінний вже друкується, звітував головний організатор та подав ряд зборів Окружних Комітетів, в яких він та інші члени Головного Уряду братимуть участь та спільно радитимуть над можливостями кращої видайности організаційного апарату УНСоюзу.

Про їхні організаційні та репрезентативні завдання звітували М. Душник і сен. П. Юзик. М. Душник розповіла коротко про відвідини Митрополита Стефана Сулика на Союзівці, в яких вона брала участь, про спортові змагання взагалі під час свята Дня Праці та про участь у фестивалі в Ню Йорку, на який за її страннями прибув посадник Едвард Кач. Сен. Юзик звітував про свою участь у фестивалі в Дофині, про свою діяльність в ділянці оборони прав людини в канадському парляменті, в НАТО та інших форумах, у святкуваннях 90-річчя українського поселення в Канаді, які проходять цього року, про таке відзначення в парляменті в Оттаві, запляноване на 4-го листопада ц.р., в якому він та українські посли візьмуть участь разом з іншими парляментаристами.

Д-р М. Куропась звітував про свою участь у посвяченні пам'ятника Т. Шевченкові в Елмайра Гайтс, Н. Й., в якому він брав участь, як один з головних промовців, про спільний, влаштований УНС і УБС, союзовий День в Чикаґо, про появу книжки „Етнічне Чикаґо" в англійській мові, з його статтею про українців, про заплянований на 14-го листопада день вшанування піонера-історика В. Галича в Міннесотському університеті.

Короткий звіт про загальний стан у всіх ділянках зложив д-р Флис, додаючи ще інформації про відвідини Владики Сулика на Союзівці та про відвідини у Владики Мстислава, про відновлені переговори Комітету за правопорядок в УККА з представниками цієї установи, про свою зустріч з конвенційним комітетом в Рочестері та повідомив, що він виступить з головною промовою на Листопадовому святі у Філядельфії.

Звітування закінчив ред. З. Снилик, зосереджуючись на важливіших подіях в житті УНС і цілої української громади та інформуючи про стан видавництва, який не є відрадний з уваги на брак фахових робітників та на відхід деяких вже вишколених працівників, які були незадоволені платнями, та про деякі видавничі пляни на майбутнє.

Після звітів, дискусії над ними та голосуванням за прийняття Екзекутива прийняла такі рішення:

- Запропонувати відомому історикові українських поселень в Америці і в Канаді д-рові Михайлові Марунчакові, щоб він зібрав матеріяли та підготовив, як автор і редактор, книжку-альманах про УНСоюз в Канаді;
- Прийняти до відома заяву, що її підписали три члени Головної Контрольної Комісії УНСоюзу, з повідомленням про те, що обов'язки голови Контрольної Комісії перебрав дотеперішній заступник голови мґр Іван Геврик;
- Приготовити проєкт заяви-вияснення Головного Екзекутивного Комітету, яка мала б бути відповіддю на заяву 11 членів Головного Уряду УНСоюзу, опублікованy в тижневику „Гомін України" ч. 32-33 з 12-19 серпня 1981 р. Цей проєкт заяви-вияснення Головного Екзекутивного Комітету затвердити на черговому засіданні і тоді її опублікувати у „Свободі";
- Перекласти заяву 11 членів Головного Уряду УНС на англійську мову і тоді розіслати її тексти в обох мовах, українській та англійській, всім членам Головного Уряду з проханням, щоб вони висловили свою думку про неї;
- Вислати Альманах УНСоюзу на 1982-ий рік всім передплатникам „Свободи", повідомляючи їх рівночасно, що вже черговий Альманах УНСоюзу буде висланий тільки тим передплатникам, які заплатять належність за Альманах 1982 року;
- Видати брошуркою історію Конвенцій Українського Народного Союзу у двох мовах, українській та англійській.

Після вичерпання справ на порядку нарад д-р Флис закрив їх.

ПЛЕНАРНІ НАРАДИ СУМ-А В ЕЛЛЕНВІЛІ

Елленвіл, Н. Й. — Крайова Управа Спілки Української Молоді інформує, що 31-го жовтня і 1-го листопада тут на власній Оселі відбуватимуться пленарні наради органів СУМ-Америки у яких, крім членів КУ братимуть участь: голови Осередків і Відділів юнацтва, булавні, головні виховники, команданти літніх таборів і багато провідних членів Спілки. В суботу вечором, по вичерпанні програми першого дня нарад о год. 8:30 буде товариська забава під звуки оркестри „Вечірній дзвін" з Монтреалю.

Джералд МекКенн...

(Продовження зі стор. 1-ої)

тора стейту Ню Джерзі він підтримує демократа Джіма Флоріо, а не республіканця, якого підтримує Президент. Звідси його гасло: допомагати тим, хто хоче собі допомогти.

Посадник Дж. МекКенн уважає, що людям на т. зв. „велфері" шкодять постійні подачки, бо вони „все глибше й глибше йдуть у рів", цілком тратячи власну ініціятиву, як зарадити собі самим і своєму убозству. Тим часом містові все тяжче й тяжче боротися з фінансовими труднощами, бо кількість людей, яких утримує місто, все збільшується. МекКенн тому є за тим, щоб таких утриманців держави, стейтів і міст розділювати більш-менш пропорційно по всьому стейтові, а не лише в кількох містах.

Посадник розповів тут також про випадки „оберненої дискримінації", якої слід уникати, кажучи, що тільки відповідна кваліфікація, тобто той, хто найкраще надається на таку чи іншу посаду, може мати першенство на певні посади, а не якісь інші міркування. Ця ремарка стосувалася питання від І. Бервецького.

МекКенн — це бизнесмен, і виразно — представник молодої людини-ділка, який вірить в капіталізм, у вільний ринок та приватну ініціятиву. Слід вміти оцінити ситуацію і бути „у відповідному місці з відповідною думкою, у відповідний час". Щодо затруднення етніків, він висунув „зустрічний плян". Він хоче, щоб етнічні групи й інші мешканці дали йому добровольців до праці. Обтяжена міська каса не може всім платити, але гасло президента Реґена — використати працю добровольців у свіх ділянках публічного життя, молодому посадникові Джерзі Сити дуже відповідає.

Тут знову МекКенн перевів мову на майбутнє міста, говорячи про те, що це майбутнє йому видається дуже рожевим і ось чому: місто Ню Йорк все більше й більше терпить на брак території, а тут Джерзі Ситі — рукою подати — через Гадсон. Приклад Української Будівлі, яка вже не має вільного місця до винайму, бо нею зацікавилися могутні фірми, як Меррил Линч та інші, якраз підтверджує його погляди про це. Треба тепер, щоб провести попід тунелем кабель з Ню Йорку для телекомунікації, щоб ці льокатори УНСоюзової будівлі могли користуватися наймодернішою технологією в комунікації, якою користується Ню Йорк — фінансова столиця світу, — і „рент на всі поверхи в Українській Будівлі піднесеться вдвічі й втричі", — каже він. Це стосуватиметься цілого району Ексчендж Плейс тут, де фінансові гіганти Ню Йорку зацікавлені „реальностями", передбачаючи великі зиски з них у недалекому майбутньому. Але поки до цього дійде, треба містові піднести податки вже в 1982 році, бо ці чотири роки будуть дуже тяжкі.

Очевидно не поминули присутні порушити справу безпеки на підземці ПАТ, кажучи про потребу більшої поліційної присутности на Ексчендж Плейс. На це посадник сказав, що з поліпшенням цілої дільниці поліпшиться й „якість" тих людей, що вживають залізницю. Тоді й безпека піднесеться.

Було питання потреби площ під паркування авт. На це відповів посадник, що є більша потреба використати ще вільні площі для важніших цілей, знову згадуючи про зріст зацікавлення серед багатьох фірм куплею ділянок землі тут, на березі Гадсону, для будинків під бюра.

Порушено було питання також сеньйорів-громадян, які мешкають тут у великій кількості завдяки відносній дешевизні помешкань. Що буде з ними, якщо драстично подорожчають „ренти", через, наприклад, існуючі пляни обернути в „кондомінії" вже побудовані тут будинки? Посадник відповів і заспокоїв стурбованих тим сеньйорів в околиці, що існує закон, на підставі якого не сміє місто, чи будь-хто інший, виселити старших громадян з їхніх мешкань, чи будуть їхні будинки перетворені в кондомінії, чи ні, тим більше, що продаж окремих мешкань покупцям у власність у такому великому будинку не означає, що продаються всі мешкання. Таке перетворення буває також лише частинне.

Посадник далі розповів, що він хоче зробити з тим, щоб збирати ефективніше плату, наприклад, за воду, яка належить містові. Відповідь на це — перехід на компюторську систему обліку. Модернізування цілої системи — єдина відповідь і на це питання.

Ще багато справ порушив цей молодий і ініціятивний посадник міста Джерзі Сити пізніше під час зустрічі. Відтак при перекусці й коктейлеві велися ділові, корисні обосторонні виміни думок, поміж ним і Екзекутивою.

Труднощі...

(Продовження зі стор. 2-ої)

Західня Німеччина. Першою вимогою є: зірвання дипломатичних зв'язків з Ватиканом, що їх у серпні цього року нав'язав грецький уряд; другою вимогою є: припинення підтримки уніятським Церквам з боку Ватикану і виключення їхніх речників від участи в розмовах.

На тому можна поставити крапку й сказати: „Досить! Ми знаємо, де й в чому є дійсні труднощі для екуменізму й хто до нього за ніяку ціну не допустить. Це Москва. А для нашого вияснення подамо ще одну з ухвал Святого Синоду Грецької Православної Церкви: Святий Синод інформує, що він і надалі буде узгіднювати свою лінію у справах екуменізму з чотирма іншими екуменічними патріярхами: в Єрусалимі, Антіохії, Олександрії і — Москві. Власне узгіднювати з Москвою.

Тож блаженні є віруючі в те, що в такій ситуації можна буде добитися згоди Москви на визнання й здійснювання принципів екуменізму в християнському світі

АРҐЕНТИНСЬКІ УРЯДОВІ ЧИННИКИ ТА професійні об'єднання запротестували проти признання премії Марії Мурс Кабот, високого відзначення Колюмбійського університету, колишньому видавцеві й редакторові газети Пренза в Буенос Айресі Якобові Тімермaнові. Цю премію надано Тімерманові за його книжку споминів під заголовком „В'язень без імени, келія без числа". В книжці Тімерман описав знущання над ним у часі слідства, що їх доконували арґентинська поліція й судові слідчі органи. Арґентинські урядові й суспільні чинники вказали, що Тімерман заховувався негідно, мав зв'язки зі спекулянтами, які робили гроші на зв'язках з лівими елементами тощо.

КОБЗАРСЬКИЙ КОНЦЕРТ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк, Н. Й. — Перший раз у Ню Йорку відбудеться кобзарський концерт молодечого квінтету капелі бандуристів ім. Т. Шевченка з участю Петра Китастого (керівник), Михайла Сердюка, Марка Фаріона, Юліяна Китастого і Павла Писаренка, тенора-соліста Капелі. Концерт відбудеться в п'ятницю, 27-го листопада ц.р., о год. 7-ій вечора у приміщенні Стайвезант гайскул при 15-ій вулиці, між Першою і Другою авеню. В програмі: думи, псальми, історичні і жартівливі пісні та інші рідкісні зразки кобзарського репертуару. Квитки можна набувати в крамницях АРКА, СУРМА і ЕКО і при вході на залю. Дохід призначений на стипендійний фонд бандуристів.

60-РІЧЧЯ УВУ В ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. (М.П.). — Відбувши на терені західньої Европи чисельні відзначення з нагоди 60-річчя існування Українського Вільного Университету, ректор Володимир Янів прибув до Америки та загостить також і до Філядельфії. Зустріч алюмнів і прихильників УВУ з проф. Яневим відбудеться у четвер, 5-го листопада ц. р., о год. 7:30 вечора, в посілості Філії УКУ в Філядельфії (7911 Whitewood Road, Elkins Park, Philadelphia, Pa. 19117).

Організатори просять ласкаво всю українську спільноту вшанувати зустріч і свято своєю присутністю.

ДАЛЬШЕ В РЕДАКЦІЇ

У даних про публіциста Анатоля Камінського, у статті Л.В. „Нумо приятелювати...", надрукованій у числі 200 „Свободи" з четверга, 22-го жовтня, невірно було подано, що він вже не є членом редакції „Сучасности". Насправді він далі належить до складу редакції того журналу. — Ред.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!